

dag. Torført var at fáa ansingarplass, men av tí at Melson Zachariasen starvaðist í Útvarpinum og hevði skiftandi arbeiðstíðir, kundu tey skiftast um at arbeiða úti, so at annað teirra altíð var heima hjá tí lítla.

Tey vóru meira heppin, tá dóttirin kom, tí hon slapp í vøggustovu beinanvegin. Har vóru børnini til tey fyltu trí ár. So kom avbjóðingin at fáa eitt barnagarðspláss.

Tað var kortini ikki sum at siga tað. Ansingarplassini hingu ikki á trøðunum, men møguleikarnar at fáa børnini inn, vóru eitt sindur serstøk, í mun til tað vit kenna í dag.

Í bíðirøð kl. trí á nátt
Sunnivá fekk at vita, at eini átta pláss vóru leys í barnagarðinum hjá nonnunum hetta árið, og at tey, sum kom fyrst til uppskrivingardagin, fingi plássini.

- Fyri at tryggja mær pláss, fór eg niðan til Nonnurnar kl. trí náttina fyri. Eg helt, at eg fór at sita einsamøll hesa náttina, og gjørdi meg væl út. Við mær hevði eg stókkarnar, eitt teppi og eina kannu av kaffi.

- Tá eg kom niðan, høvdu fleiri fólk fingið sama hugskotið, og vit sótu og bundu og prátaðu alla náttina. Tibetur vóru veðurgudarnir við okkum, tí veðrið var avbera gott, sigur Sunnivá brosandí.

Klokkan seks á morgni komu nonnurnar framvið, tær fóru til morgunmessu.

Tá tær komu út aftur úr kirkjuni, lótu tær upp, so vit sluppu inn at sita, og bjóðaðu okkum ein drekkamunn.

- Kl. átta byrjaði uppskrivingin, men eg kom á bíðilist - tó sum nr. eitt. Tá barnagarðurin byrjaði hetta árið, slapp dóttur okkara inn kortini, sigur Sunnivá.

Nú børnini eru tilkomin, og tey eiga eitt ommubarn, sum býr í Danmark, er hugaligt at hava arbeiðið at fara til, heldur Sunnivá. Hon arbeiðir nú bert aðru hvørju viku, og tað vildi hon ikki verið fyriuttan.

- Eg eri so von at ganga leiðina oman á Kongabrunna. Havi eg ikki gingið handan vegin nakrar dagar, leingist mær oman aftur, sigur Sunnivá.

Trivnaður á arbeiðsplássinum

- Handlin á Kongabrunni, hevur altíð verið gott arbeiðspláss. Tað var tað eisini tá Niels L. Arge skipaði fyri, eins og í dag, nú Tummas og Sólrún Arge hava tikið yvir. Tey eru so einastandandi móti starvsfólkunum.

- Tey duga so væl at fáa starvsfólkini, sum eru eini sjev- átta í tali, at trívast og kenna seg væl.

- Vit eru sum ein familja, sigur Sunnivá, sum ikki rættiliga veit, hvussu hon skal málbera seg, tá hon skal greiða frá, hvi hon hevur verið á sama arbeiðsplássi øll hesi árin.

Harnæst er tað samskiðið við viðskiftafólkið, sum trúliga vitja aftur í handlinum, annaðhvørt tí tey skulu keypa okkurt, ella bara fyri at práta.

- Tað var eitt sindur stilt í nøkur ár, men nú hendir altíð okkurt.

- Fyrr vóru tað bátarnir sum lögdu at her, men tá tær vánaligu tíðirnar vóru rutur lagdar niður, men tað er tibetur broytt. Nú er Farstøðin komin, við sínum ferðafólkum, Café Natúr og Ferðaráðið, sum dregur nógv fólk til økið við Kongabrunna - fyri ikki at gloyma øll starvsfólkini í Tinganesi. Tað er so hugaligt.

Føroyingar heimsins tolnasta fólkaslag

Um viðskiftafólkini hjá mær hesi árin? - Tað kundi verið so mangt at tikið fram, men ógvuliga sjáldan kediligar hendingar.

- Tú kanst siga so nógv um føroyingar, men eg haldi at tolnari fólkslag finst ikki, sigur Sunnivá.

Her sipar hon til stóru arbeiðsbyrðuna á verkstaðnum, sum um ólavssøkumundið og jóltíðir hava so nógv at gera.

- Onkuntíð røkkir tíðin bara ikki til, og fólk mugu fara avstað aftur sum av torvheimum. Tað, at tey fara avstað aftur við einum smíli, hóast tey ikki fingi tað, tey komu eftir, havi eg mangan undrast á, sigur Sunnivá.

løg hjá knút Olsen

Tveir menn í sorg og sálarneyð

av 97

Tveir menn í sorg og sálarneyð, let fyri á stílum vegg, har

dútt og dóm um tui - gar fleigg, og ú - lin bren - di fyri - n vegg, Tveir

ví - du drep - pa burt frá tí, á Gó - ga - tha her hev - du nátt, ta

li - dng og ta dey - dnm ríð, ú her - di lan - ga fríg - gis - dag.

2. Tveir menn í stúran sorg og neyð, har kemur ein at ugga teir.

Orð hans, tey eru lívsins breyð og lívsins vatn og mikið meir.

Tá Emaus teir komu til, teir ætlaðu um hurðar inn, hin triði longur ganga vil at uggan onnur syrgin sinn.

3. Men Emaus í skýming lá.

Teir mæltu: »Myrkrið kemur brátt, og eingin hugni vinnist tá, tú gongur úti stumma nátt.«

So settu tríggar seg um borð, tá sólkin hvarv, og dagur treyt. Hin triði segði vígsluorð, tá vín hann tók og breydið breyt.

4. Tveir glaðir menn, tveir fúsir menn á Jorsalsveg á myrku nátt.

»Jú, Harrin er hjá okkum enn. Men friður fevnir hvørja sál, sum hevur kent og sannað tað, at Emaus er hægsta mál at ganga annan páskadag.

Hans Andreas Djurhuus

Sunnivá Zachariasen, krabbakvinna: - Fyrr søgdu ungar gentur, at tað var bara fyri fyrst, at tær fóru í handlar at arbeiða. Soleiðis havi eg ongantíð hugsað. Eg helt tað vera ein avbjóðing í sjálvum sær at veita fólki góða tenastu, og at hetta skuldi vera mítt lívsstarv